

13 — ŽENA ZA POŽELETI

Gluvo je doba i sitna kiša dobuje po vetrobranu. Moje omiljeno vreme. Uskoro će auto-put a na njemu aveti, da mi udele komadić sreće. Šaputalo se o tome po firmi, naširoko ispod žita. Iznenaden sam što me je šef prebacio u noćnu. Moje kuknjave o kreditu, školovanju deteta i teškoj krizi obradovaše me iz potaje. Uz veću platu išao je i bonus a taj bonus ću sada da okusim. Nisam dokučio zašto mi je olakšao život, kuknjava nema čaroliju kao koverta evra što obrne život nabolje. Valjda se smilovao na moju muku. Znali su u firmi za nju.

Indija je pusta, što dolikuje gluvom dobu. Semafori trepere, tu je i skretanje pa izbacujem žmigavac. Svetla gradića ostaju iza mene. Farovi kombija plaše tamu na prilaznom putu.

Palim cigaretu a pesma sa radija mi otima psovku. Uz tu pesmu sam je zaprosio, onako slep i glup, a kako ne bih kada me je ljubav zgrabila svojom okrutnom kandžom i zarila mi je duboko u srce. Ne

kažem, fina je supruga i domaćica, posvećena je detetu i meni. I dalje je lepa, kao naslikana božijom rukom. Nije se promenila sve te godine ni za dlaku. Vreme je za nju stalo kao u bajci. No, bajke imaju veštice a ona to jeste. Veštica.

Pripada nekom redu, onom kovenu, zabranila je da se raspitujem i da joj dosađujem sa tim, ali mi je nagovestila nešto o besmrtnosti i vaskrsavanju iz mrtvih.

Pitaju se ljudi šta kukam, žena je za poželeti! A ja velim da mojih muka nigde nema.

Konačno sam na auto-putu. Smanjujem brzinu, kurirska služba u gluvo doba ne hita. Sve te pošiljke iza mene se neće isporučivati po prestonici pre osam. Ostaje mi da pažljivo posmatram marginu puta i pokupim neku avet. Neku mladu i zgodnu, noćni šoferi pričaju da su sve takve.

Pesma završava, a sa njom stid što me je spopao zbog nauma. Šta ću, od prolazne sam krvi i mesa, a život promiče kao bela traka ispod točkova.

Trtljali su o tome na televiziji i pretili da se ne opšti sa avetima. Smatra se nekrofilijom i kažnjivo je po zakonu. Budalaštine. Vele kolege da su aveti itekako živahne. Kada bi me nahvatala patrola, izvršio bih blud nad ježom, ali ne mogu. Avet nestane pri nailasku trećeg lica. I to su mi kazali. Mogu da me pišu za vožnju spuštenih gaća i pljunuti pod vetrobran.

Put je prazan, tek poneki kamion obilazi. Kao kobac merkam marginu, vele da se pojavljuju oko Pazove kao pečurke posle kiše. Draga sada pleše i podvriskuje oko vatre sa drugim vešticama. Sabat oestre je, buđenje proleća, pa divljaju u ekstazi. Čestitao sam joj praznik, samo da ništa ne nasluti.

Pokušao sam nekoliko puta da se omrsim kod neke fufe za pare, pa posle i u komšiluku kod radodajki, ali mrka to beše kapa. Ostao je skvrčen kao da je dan preležao u hladnoj vodi. Draga je bacila čini i lepo me obrukala. Cenim da ima pun arsenal tih bajalica. Gde će joj duša.

Pet puta godišnje! Samo pet puta u godini smemo da se znate već šta, i to da rasporedimo u noćima punog meseca!

Takav im je zakon. Ni slučajno da se prekrši, inače posledice budu strašne! Govorila mi je o trajnoj erektilnoj disfunkciji i truljenju uda! Otpao bi mi plazma bacač!

Ali, ne brinem za čini drage, ne deluju sa avetima. Informacija je pouzdana, platio sam je četrdeset evra u pravnoj službi alhemičara! Godine su prošle pune muka, ali tome je sada kraj.

Molim lepo, kako da se brak održi sa samo pet puta godišnje? Ja velim nikako.

Dok psujem i bogaram zakone koveni, ugledam avet. Stoji pokraj puta sva napirlitana i utegnuta a oko nje levitira oreol duginih boja. To je to!

Ruke mi trnu od slatke jeze a čvor u stomaku steže jače. Hrabro motam u zaustavnu traku. Prilazi vrlo živahna, otvara vrata i penje se u kabinu. Ne da mrak da joj vidim lice, ali i ne treba. Lepo izvajana silueta se spušta u sedište a ugodan parfem ispunjava vazduh. Mislio sam da ću osetiti vonj groba i truleži, videti ukočenu lutku praznih očiju, ali ovome se nisam nadao. Namah se setim mlatimudana sa televizije, što govore da dolaze po ljubavnu toplinu živog stvora.

Oduzeto im je pre vremena, a tamo preko su mnogo usamljene. Pa dobro, dobiće toplinu.

Pokrećem vozilo i vrebam parking. Ne ide u zaustavnoj, presretači krstare. Ona čuti, osećam da me posmatra a još ne smem da uzvratim pogled. Ukipio sam se, tobože tražeći zgodno mesto.

Prolazim ispod table na kojoj piše – izlaz Kragujevac, jedan kilometar!

Sigurno sam pogrešio, gluvo doba hoće da se poigra sa očima i umom. Noć što se prostire oko nas ne mari da ocenim gde sam. Zace-
lo negde oko Batajnice.

Iznenada, kao bič božiji, odjeknu poznati glas:

– Idiot! Đubre! Veća plata, a? Znala sam šta ti je na umu! Stoko!

– Draga! – otima mi se u neverici i strahu. Moja veštica je avet!

Čekala me je, isplela zamku! Gotov sam!

U magnovenju spoznajem svoju blisku budućnost u kojoj bludničim nad ježom. Da ironiji bude potaman, radio započinje pesmu – Dečko, hajde ohladi!

Ohlađen sam.

Naređuje mi da zaustavim vozilo. Grdne psovke ispisane rukom nečastivoga sustiže jedna drugu. Nemo pijem taj otrov iz njenih usta.

Iznebuha prekida, kao da je svoju ljubomoru izlila pa joj krivo što nema još. Suze joj kreću, ljubi me po vratu i miluje mi prepone. Ženska posla, stavlja šapu na svoje. Njen vreo dah mi odzvanja uvom dok mi se namešta u krilo:

– Ubila sam se zbog tebe, idiote. Mislio si kraj mene neku drugu, makar i trulu, a?

Čudne su te ženske glave. Ovome se nisam nadao, mislio sam da će me lišiti života ili će mi ponos pretvoriti u čvarak. Nema mi druge, prepuštam se vatri i trgam joj grudnjak. Nikad nisam bio vešt sa kopčama.

Ostatak noći provodimo u vatrenom tangu i flamengu. Izlazno skretanje za Kragujevac magli prozore našim uzdasima.

U osvit nestaje, da vaskrsne kod kuće i spremi dete u školu. Izašla je iz vozila i tek tako nestala, bez jahanja metle i ostalih čudesa. Zabrinuto gledam svog udarnika. Dobar je i miran, nije počeo da truli, ni u čvarak da se topi.

Krećem nazad, ka Beogradu, i shvatam da me svojim ljubomornim trikovima prebacila daleko od Pazove i aveti koje se tamo roje, da zakasnim i tako izgubim noćnu. Lepo mi je draga namestila da ne izbijam u gluvo doba i švrljam sa mrtvim ženama, ubiće se kada god me želja obuzme. Ali samo noću, dok dete spava i pohotne aveti čekaju.

Pravo ljudi vele. Žena za poželeti.